

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

เพื่อที่จะตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่อง “ทักษะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการนำเสนอประกอบตารางวิเคราะห์ที่แสดงข้อมูลทางสถิติ และส่วนที่ 2 เป็นการอภิปรายผลการศึกษา

ซึ่งประกอบด้วยแต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากร
- 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์
- 1.3 ทักษะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่
- 1.4 ทักษะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล
- 1.5 ข้อเสนอเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วย

- 2.1 เพื่อสำรวจทักษะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์
- 2.2 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์
- 2.3 เพื่อทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากร

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากรเป็นข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดีฐานความผิดที่ถูกจับกุมในครั้ง นี้ และระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับ

ซึ่งกลุ่มประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ เพศชายทั้งหมด และถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นครั้งแรก ร้อยละ 100.0

สำหรับอายุของกลุ่มประชากร พบว่า ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 83.8 มีอายุอยู่ระหว่าง 14-18 ปี รองลงมา คือ ร้อยละ 11.1 มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป และร้อยละ 5.2 มีอายุ 7-14 ปี

ในส่วนของระดับการศึกษาของกลุ่มประชากร พบว่า ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 57.9 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมา มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 36.2 และร้อยละ 3.0 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และระดับการศึกษาอื่น ๆ

ภูมิลำเนา พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.1 มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี รองลงมาอยู่ที่อื่น ๆ ร้อยละ 18.8 และกรุงเทพ ร้อยละ 10.7

ฐานความผิด พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 50.9 ถูกจับกุมดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ รองลงมา ร้อยละ 39.9 คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คดีความผิดเกี่ยวกับเพศและอื่น ๆ ได้แก่ รถมอเตอร์ไซด์ ร้อยละ 3.7

และระยะเวลาที่ผ่านถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับ พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.2 ถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับมากกว่า 3 เดือนขึ้นไป รองลงมา 1 เดือนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 เดือน ร้อยละ 26.9 และ 1 สัปดาห์ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 1 เดือน ร้อยละ 18.1 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ครั้งที่ถูกจับกุม
ดำเนินคดีฐานความผิดที่ถูกจับกุมในครั้งนี และระยะเวลา
ที่ถูกควบคุมตัวในสถานแรกจับ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	271	100.0
อายุ		
7-14 ปี	14	5.2
14-18 ปี	227	83.8
มากกว่า 18 ปีขึ้นไป	30	11.1
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	98	36.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	157	57.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	8	3.0
อื่น ๆ	8	3.0
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร	29	10.7
นนทบุรี	179	66.1
สมุทรปราการ	12	4.4
อื่น ๆ	51	18.8
ครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดีครั้งนี้		
ครั้งที่ 1	271	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ฐานความผิด		
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	10	3.7
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	5	1.8
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	138	50.9
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	108	39.9
อื่น ๆ	10	3.7
ระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับ		
1 สัปดาห์ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 1 เดือน	49	18.1
1 เดือนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 เดือน	73	26.9
2 เดือนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 3 เดือน	40	14.8
มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป	109	40.2
รวม	271	100.0

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์

ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ความใกล้ชิดคุ้นเคยระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและเยาวชน ความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์ และสิ่งที่ได้รับจากนักสังคมสงเคราะห์

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ พบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด ร้อยละ 100 มีความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ส่วนทัศนคติเกี่ยวกับความใกล้ชิดคุ้นเคยระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและเยาวชน ความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์ สิ่งที่ได้รับจากนักสังคมสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าใช้ ร้อยละ 90 ขึ้นไป โดยเห็นว่าความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์ ในด้านนักสังคมสงเคราะห์เป็นคนที่ช่วยเหลือได้มากที่สุด ร้อยละ 98.2 รองลงมาคือ สิ่งที่ได้รับจากนักสังคมสงเคราะห์ คือการไม่เคยถูกทะเลาะจากนักสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 97.4 และความใกล้ชิดคุ้นเคย

ระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและเยาวชน จากการขอคำปรึกษาหรือขอรับการสงเคราะห์จากนักสังคมสงเคราะห์หลายครั้ง ร้อยละ 96.3 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชน

ต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์

ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์	ใช่	ไม่ใช่
<u>ความรู้ความเข้าใจของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์</u>		
1. นักสังคมสงเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลเพื่อหาทางช่วยเหลือ	271 (100.0)	0 (0.0)
2. นักสังคมสงเคราะห์ทำกิจกรรม/โครงการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูในรูปแบบต่าง ๆ	271 (100.0)	0 (0.0)
3. นักสังคมสงเคราะห์ทำรายงานความประพฤติเสนอต่อศาล	271 (100.0)	0 (0.0)
<u>ความใกล้ชิดคุ้นเคยระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและเยาวชน</u>		
4. ท่านได้ขอคำปรึกษาหรือขอรับการสงเคราะห์จากนักสังคมสงเคราะห์หลายครั้ง	261 (96.3)	10 (3.7)
5. ท่านสามารถเข้าพบนักสังคมสงเคราะห์ได้ง่าย	260 (95.9)	11 (4.1)
<u>ความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์</u>		
6. นักสังคมสงเคราะห์เป็นคนที่ช่วยเหลือท่านได้มากที่สุด	266 (98.2)	5 (1.8)
7. นักสังคมสงเคราะห์สามารถแก้ไขปัญหาให้ท่านได้	245 (90.4)	26 (9.6)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการ ปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์	ใช่	ไม่ใช่
สิ่งที่ได้รับจากนักสังคมสงเคราะห์		
8. ท่านไม่เคยถูกละเลยจากนักสังคมสงเคราะห์	264 (97.4)	7 (2.6)

1.3 ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่

ข้อมูลความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ประกอบด้วยประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ ดังนี้ ความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นทุ่มเทในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและการสงเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.59$) ในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็น นักสังคมสงเคราะห์เปิดโอกาสและรับฟังเหตุผลและความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเสมอ ($\bar{x} = 3.79$) รองลงมานักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือติดต่อผู้ปกครอง ($\bar{x} = 3.76$) และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.44$) คือนักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือเป็นสิ่งที่จำเป็น (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร
ต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงาน
ตามบทบาทหน้าที่

การปฏิบัติงานของนักสังคม สงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
<u>ความรู้ ความสามารถและ</u> <u>ความเชี่ยวชาญในการ</u> <u>ปฏิบัติงาน</u> 1. นักสังคมสงเคราะห์เป็น ผู้มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพ เป็นอย่างดี	162 (59.8)	104 (38.4)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.58	0.53	มากที่สุด
2. นักสังคมสงเคราะห์ ปฏิบัติงานตามหลัก วิชาการไม่กระทำตาม อารมณ์	161 (59.4)	105 (38.7)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.58	0.53	มากที่สุด
3. ท่านมีความเชื่อมั่นต่อ การปฏิบัติงานของนัก สังคมสงเคราะห์	161 (59.4)	100 (36.9)	10 (3.7)	0 (0.0)	3.56	0.57	มากที่สุด
4. นักสังคมสงเคราะห์เป็น ผู้มีความรู้ทั่วไปอย่าง กว้างขวางและทัน เหตุการณ์อยู่เสมอ	155 (57.2)	101 (35.3)	15 (5.5)	0 (0.0)	3.52	0.60	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การปฏิบัติงานของนักสังคม สงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>ด้านความมุ่งมั่นทุ่มเทในการ ปฏิบัติงาน</u>							
5. เมื่อท่านมีปัญหานัก สังคมสงเคราะห์ให้ ความช่วยเหลือท่านเป็น อย่างดี	199 (73.4)	66 (24.4)	6 (2.2)	0 (0.0)	3.71	0.50	มากที่สุด
6. นักสังคมสงเคราะห์ได้ ช่วยเหลือท่านแม้จะไม่ ประสบความสำเร็จ	144 (53.1)	122 (45.0)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.51	0.53	มากที่สุด
7. นักสังคมสงเคราะห์ ปฏิบัติงานด้วยความ ทุ่มเทกว่าวิชาชีพอื่น	130 (48.0)	120 (44.3)	16 (5.9)	5 (1.8)	3.38	0.68	มากที่สุด
8. นักสังคมสงเคราะห์ ปฏิบัติงานล่วงเวลา เสมอหากงานยังไม่เสร็จ	135 (49.8)	107 (39.5)	26 (9.6)	3 (1.1)	3.38	0.70	มากที่สุด
<u>การปฏิบัติงานในการ บำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและการ สงเคราะห์</u>							
9. นักสังคมสงเคราะห์เปิด โอกาสรับฟังความ คิดเห็นของเด็กและ เยาวชนเสมอ	215 (79.3)	56 (20.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.79	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การปฏิบัติงานของนักสังคม สงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
10. นักสังคมสงเคราะห์ ช่วยเหลือติดต่อ ผู้ปกครอง	211 (77.9)	54 (19.9)	6 (2.2)	0 (0.0)	3.76	0.47	มากที่สุด
11. นักสังคมสงเคราะห์มี การเตรียมความพร้อม ในการทำกลุ่มบำบัด เป็นอย่างดี	68 (25.1)	203 (79.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.75	0.43	มากที่สุด
12. นักสังคมสงเคราะห์ให้ คำแนะนำปรึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	189 (69.7)	82 (30.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.70	0.46	มากที่สุด
13. ในการเข้ากลุ่มบำบัด หรือการให้บริการต่าง ๆ นักสังคมสงเคราะห์มัก ชี้แจงให้ท่านเข้าใจ กระบวนการต่าง ๆ อย่างชัดเจน	185 (68.3)	79 (28.0)	10 (3.7)	0 (0.0)	3.65	0.55	มากที่สุด
14. นักสังคมสงเคราะห์มี ความรับผิดชอบในการ ทำกลุ่มบำบัด และการ ให้บริการเป็นอย่างดี	179 (66.1)	86 (31.7)	6 (2.2)	0 (0.0)	3.64	0.52	มากที่สุด
15. ท่านได้รับการชี้แจงจาก นักสังคมสงเคราะห์ใน เรื่องสิทธิและบริการ ต่าง ๆ	169 (62.4)	92 (33.9)	10 (3.7)	0 (0.0)	3.59	0.56	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การปฏิบัติงานของนักสังคม สงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
16. นักสังคมสงเคราะห์ จัดหาทรัพยากร ภายนอกเข้ามา สงเคราะห์ช่วยเหลือ	156 (57.6)	90 (33.2)	20 (7.4)	5 (1.8)	3.46	0.71	มากที่สุด
17. นักสังคมสงเคราะห์ ช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ จำเป็น	149 (55.0)	96 (35.4)	23 (8.5)	3 (1.1)	3.44	0.69	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม					3.59	0.30	มากที่สุด

1.4 ทัศนะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพของนักสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ การพูดจา การแต่งกาย การวางตัวอย่างเหมาะสม ท่าทางการเดิน ตลอดจนความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ด้านความไว้วางใจ ได้แก่ การเก็บความลับ ให้ข้อมูลที่เป็นจริง ช่วยแก้ไขปัญหา และความเชื่อในสิ่งที่นักสังคมสงเคราะห์พูดหรือปฏิบัติต่อท่าน และด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ การไม่เรียกร้องผลประโยชน์ ปฏิบัติงานด้วยความสุภาพ เป็นผู้มีน้ำใจเสียสละ ส่วนด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ การยอมรับ ให้ความสนใจทักทาย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.47$) ในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็น บุคลิกภาพของนักสังคมสงเคราะห์ในเรื่องการแต่งกายดี ($\bar{x} = 3.78$) รองลงมาวางตัวอย่างเหมาะสมต่อทั้งเจ้าหน้าที่และเด็กและเยาวชน ($\bar{x} = 3.74$) และระดับความคิดเห็น

น้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.97$) คือ ท่านเคยเล่าความลับของท่านให้นักสังคมสงเคราะห์ฟัง (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากรต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
<u>บุคลิกภาพของนักสังคมสงเคราะห์</u>							
1. แต่งกายดี	212 (78.2)	59 (21.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.78	0.41	มากที่สุด
2. วางตัวเหมาะสมต่อทั้งเจ้าหน้าที่และเด็กและเยาวชน	205 (75.6)	61 (22.2)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.74	0.48	มากที่สุด
3. มีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นแบบอย่างที่ดี	203 (74.9)	63 (23.2)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.73	0.48	มากที่สุด
4. พุดจาสุภาพ	188 (69.4)	83 (30.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.69	0.46	มากที่สุด
5. มีท่าทางในการเดิน นั่งที่เหมาะสม	182 (67.2)	84 (31.0)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.65	0.51	มากที่สุด
<u>ความไว้วางใจ</u>							
6. ท่านให้ข้อมูลที่เป็นจริงแก่นักสังคมสงเคราะห์	166 (61.3)	84 (31.0)	21 (7.7)	0 (0.0)	3.54	0.63	มากที่สุด
7. นักสังคมสงเคราะห์สามารถช่วยท่านแก้ไข ปัญหาได้	160 (59.0)	88 (32.5)	13 (4.8)	10 (3.7)	3.47	0.75	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
8. ท่านเชื่อในสิ่งที่นักสังคมสงเคราะห์พูดหรือปฏิบัติต่อท่าน	124 (45.8)	132 (48.7)	15 (5.5)	0 (0.0)	3.40	0.59	มากที่สุด
9. หากท่านมีปัญหาหรือความลับท่านอยากที่จะเล่าให้นักสังคมสงเคราะห์ฟัง	102 (37.6)	100 (36.9)	50 (18.5)	19 (7.0)	3.05	0.91	มาก
10. ท่านเคยเล่าความลับของท่านให้นักสังคมสงเคราะห์ฟัง	95 (35.1)	106 (39.1)	37 (13.7)	33 (12.2)	2.97	0.98	มาก
<u>คุณธรรมจริยธรรม</u>							
11. นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติด้วยความสุภาพ อ่อนโยนไม่ใช้ความรุนแรง	192 (70.8)	66 (24.4)	13 (4.8)	0 (0.0)	3.66	0.56	มากที่สุด
12. นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้มีน้ำใจเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนร่วม	162 (59.8)	98 (36.2)	11 (4.1)	0 (0.0)	3.56	0.57	มากที่สุด
<u>มนุษยสัมพันธ์</u>							
13. นักสังคมสงเคราะห์เข้าใจและให้การยอมรับเด็กและเยาวชน	200 (73.8)	64 (23.6)	7 (2.6)	0 (0.0)	3.71	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	ระดับความเห็น				$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
14. นักสังคมสงเคราะห์เป็นที่ ชื่นชอบและได้รับการ ยอมรับจากผู้อื่น	181 (66.8)	85 (31.4)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.65	0.51	มากที่สุด
15. นักสังคมสงเคราะห์ให้ ความสนใจทักทายและ รับไหว้เด็กและเยาวชน เสมอ	173 (63.8)	92 (33.9)	6 (2.2)	0 (0.0)	3.62	0.53	มากที่สุด
16. ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดี กับนักสังคมสงเคราะห์	173 (63.8)	83 (30.6)	15 (5.5)	0 (0.0)	3.58	0.59	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม					3.47	0.32	มากที่สุด

1.5 ข้อเสนอเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติของนักสังคมสงเคราะห์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.5

จำนวนความถี่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติของนักสังคมสงเคราะห์
ที่จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน

ประเด็น	ความถี่
1) การแจกจดหมายทุกอาทิตย์	9
2) การทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง	8
3) การคุยโทรศัพท์ทุกอาทิตย์	8
4) การไปเที่ยว/ทัศนศึกษา	2
5) การมีดนตรีมาบำบัด	1
6) เล่นกีฬา	1
7) มีอิสระ	1
8) สังคมสงเคราะห์ควรมาทำงานทุกหยุด	1
รวม	31

ส่วนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม : ศึกษาเฉพาะสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประเด็น คือ

1. เพื่อสำรวจทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์
3. เพื่อทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ในการอภิปรายผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยจะใช้กรอบแนวคิดเป็นแนวทางหลักในการอภิปรายผล รวมทั้งการนำผลการศึกษาจากข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่ 1 และแนวคิดหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้สนับสนุนการศึกษาเพื่อสามารถตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้

ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ทัศนะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์

ทัศนะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย ประเด็นสำคัญดังนี้ คือ ด้านความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพเป็นอย่างดี นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวางและทันเหตุการณ์อยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ และนักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานตามหลักวิชาการ ไม่กระทำตามอารมณ์ ด้านความมุ่งมั่นทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย เมื่อท่านมีปัญหา นักสังคมสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือท่านเป็นอย่างดี นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเทกว่าวิชาชีพอื่น ๆ นักสังคมสงเคราะห์ได้ช่วยเหลือท่านแม้จะไม่ประสบความสำเร็จ และนักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานล่วงเวลาเสมอหากงานยังไม่เสร็จ ด้านการปฏิบัติงานในการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูและการสงเคราะห์ ประกอบด้วย ท่านได้รับการชี้แจงจากนักสังคมสงเคราะห์ในเรื่องสิทธิและบริการต่าง ๆ ในการเข้ากลุ่มบำบัดหรือการให้บริการต่าง ๆ นักสังคมสงเคราะห์มักชี้แจงให้ท่านเข้าใจกระบวนการต่าง ๆ อย่างชัดเจน นักสังคมสงเคราะห์มีการเตรียมความพร้อมในการทำกลุ่มบำบัดเป็นอย่างดี นักสังคมสงเคราะห์มีความรับผิดชอบในการทำกลุ่มบำบัด และการให้บริการเป็นอย่างดี นักสังคมสงเคราะห์เปิดโอกาสและรับฟังเหตุผลและความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเสมอ นักสังคมสงเคราะห์ให้คำแนะนำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือติดต่อผู้ปกครอง นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือเป็นสิ่งของที่จำเป็น และนักสังคมสงเคราะห์จัดหาทรัพยากรภายนอกเข้ามาสงเคราะห์ช่วยเหลือ

ผลการศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเสมอ ($\bar{x} = 3.79$) รองลงมานักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือติดต่อผู้ปกครอง ($\bar{x} = 3.76$) และ ($\bar{x} = 3.44$) นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือเป็นสิ่งของที่จำเป็น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นทัศนะที่กลุ่ม

ตัวอย่างสะท้อนให้เห็นบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์หรือพฤติกรรมการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นแนวทางที่ควรจะเป็น ไม่ว่าจะเป็นการรับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน รวมทั้งการรับฟัง เปิดโอกาสให้เด็กพูดคุย เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นปัญหา หรือข้อปรีกษาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อที่จะหาทางแก้ไขหรือช่วยเหลือต่อไป

ซึ่งบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติงานในระดับจุลภาค นั้นจะทำหน้าที่บำบัดแก้ไขฟื้นฟู ป้องกันและเป็นตัวแทนของเด็กและเยาวชนระดับบุคคลหรือปัจเจกบุคคลโดยประยุกต์ใช้กลวิธีต่าง ๆ อาทิ การประนีประนอม (Negotiation) การต่อรอง (Bargaining) การเรียกร้อง การร้องเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร การพูดจาหวานล่อม เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับด้วยความเป็นธรรม ตลอดจนการปกป้องคุ้มครองไม่ให้กระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการไปทำลายหรือทำความเสียหายให้กับเด็กและเยาวชนหรือการประทับมลทินให้กับเด็กและเยาวชน (Stigmatization) (สุดจิต เจนนพกาญจน์, 2545, น. 73-75) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุรพล พุฒคำ (2522, น. 19) ที่กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องมีคุณภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะที่ดี (Attitude) ทักษะ (Skill = Practice) หรือ K A S หรือ K A P งานสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นวิชาชีพที่จะต้องมีความสมบูรณ์พิเศษอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะในเรื่องความรู้สึกลึกซึ้งและการกระทำ บทบาทของนักสังคมสงเคราะห์เป็นบทบาทที่จะต้องมีความรู้ รู้จริง รู้รอบ รู้กว้างขวางในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีความเชี่ยวชาญในหลักวิชาการและมีทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านกระบวนการยุติธรรม อาชญวิทยา นิติศาสตร์ จิตวิทยา สังคมสงเคราะห์ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การศึกษา ฯลฯ ต้องมีความสามารถอย่างสูง มีความเข้าใจในธรรมชาติและบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน เพราะต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลให้การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันและพัฒนา การจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ การช่วยเหลือเด็กเยาวชนและครอบครัวที่มีปัญหายากกลับซับซ้อน โดยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ นักสังคมสงเคราะห์จึงจำเป็นต้องปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มองปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ มองอย่างรอบด้านหรือองค์รวม ด้วยสายตาที่กว้างไกลและมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์ด้วย

ในส่วนของคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพของนักสังคมสงเคราะห์ คือ การพูดจาสุภาพ การแต่งกายดี การวางตัวเหมาะสมต่อทั้งเจ้าหน้าที่และเด็กและเยาวชน การมีท่าทางในการเดิน นั่งที่เหมาะสม และมีความเชื่อมั่นใน

ตนเองและเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านความไว้วางใจ ประกอบด้วย การเล่าความลับให้นักสังคมสงเคราะห์ฟัง การข้อมูลที่เป็นจริงแก่นักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมสงเคราะห์สามารถช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ หากมีปัญหาหรือความลับอยากที่จะเล่าให้นักสังคมสงเคราะห์ฟัง และเชื่อในสิ่งที่นักสังคมสงเคราะห์พูดหรือปฏิบัติต่อท่าน ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติด้วยความสุภาพอ่อนโยนไม่ใช้ความรุนแรง และนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้มีน้ำใจเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ด้านมนุษยสัมพันธ์ ประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์เข้าใจและให้การยอมรับเด็กและเยาวชน นักสังคมสงเคราะห์ให้ความสนใจทุกทายและรับไหว้เด็กและเยาวชนเสมอ นักสังคมสงเคราะห์เป็นที่ชื่นชอบและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น และการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักสังคมสงเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพของนักสังคมสงเคราะห์ในเรื่องการแต่งกายดี ($\bar{x} = 3.78$) รองลงมาวางตัวเหมาะสมต่อทั้งเจ้าหน้าที่และเด็กและเยาวชน ($\bar{x} = 3.74$) และ ($\bar{x} = 2.97$) การเล่าความลับของท่านให้นักสังคมสงเคราะห์ฟัง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง แสดงว่าบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในการปฏิบัติงานเพื่อสร้างความเชื่อถือให้กับเด็กและเยาวชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ด้วย เนื่องจากการที่นักสังคมสงเคราะห์มีบุคลิกภาพที่ดี ย่อมสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กและเยาวชน ในการเป็นที่ปรึกษา หรือที่พึ่งในการร่วมแก้ไขปัญหาด้วยกันอย่างไว้วางใจ นอกจากนั้นแล้วการวางตัวก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการสร้างการยอมรับในบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ เนื่องจากไม่ว่าวิชาชีพใด ๆ แล้วการวางตัวย่อมเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างการยอมรับและการเคารพต่อบุคคลนั้นๆ และงานสังคมสงเคราะห์และนักสังคมสงเคราะห์จะประสบความสำเร็จได้จรรยาบรรณทางวิชาชีพย่อมเป็นส่วนสำคัญที่สุด โดยจรรยาบรรณที่เกี่ยวกับการรักษาความลับของผู้ใช้บริการ หากนักสังคมสงเคราะห์ขาดจรรยาบรรณข้อนี้แล้วย่อมทำให้การทำงานประสบความสำเร็จได้ยาก เนื่องจากผู้ใช้บริการไม่มีความไว้วางใจในบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ เพราะผู้ใช้บริการบางคนไม่ต้องการที่จะเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้คนอื่นรู้ได้ ดังนั้น นักสังคมสงเคราะห์จึงต้องมีความยึดมั่นในการรักษาความลับของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ William G. Archambeault and Betty J. Archambeault (1982, pp. 265–266) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด (Best Interest) เนื่องจากรัฐได้จำกัดอิสรภาพของเด็กและเยาวชน ดังนั้น บทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจึงเป็นบทบาทการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ (Advocacy) หรือการคุ้มครอง

สวัสดิการ สิทธิประโยชน์สูงสุดที่เด็กและเยาวชนควรจะได้รับ ตลอดจนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง กลับตนเป็นเด็กและเยาวชนที่ดี สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น

2. ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์

ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ด้านความรู้ความเข้าใจของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลเพื่อหาทางช่วยเหลือ นักสังคมสงเคราะห์ ทำกิจกรรม/โครงการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูในรูปแบบต่าง ๆ และนักสังคมสงเคราะห์ทำรายงานความ ประพฤติเสนอต่อศาล ด้านความใกล้ชิดคุ้นเคยระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย การขอคำปรึกษาหรือขอรับการสงเคราะห์จากนักสังคมสงเคราะห์หลายครั้ง และสามารถเข้าพบนักสังคมสงเคราะห์ได้ง่าย ด้านความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์เป็นคนที่ช่วยเหลือท่านได้มากที่สุด นักสังคมสงเคราะห์สามารถแก้ไขปัญห าท่านได้ ด้านสิ่งที่ได้รับจากนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย การไม่เคยถูกละเลยจากนักสังคม สงเคราะห์

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการปฏิบัติงานของ นักสังคมสงเคราะห์ พบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด ร้อยละ 100 มีความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานของ นักสังคมสงเคราะห์ ส่วนทัศนคติเกี่ยวกับความใกล้ชิดคุ้นเคยระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและ เยาวชน ความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์ สิ่งที่ได้รับจากนักสังคมสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างมี ความเห็นว่าใช่ ร้อยละ 90 ขึ้นไป โดยเห็นว่าความคาดหวังต่อนักสังคมสงเคราะห์ในด้านนักสังคม สงเคราะห์เป็นคนที่ช่วยเหลือได้มากที่สุด ร้อยละ 98.2 รองลงมาคือ สิ่งที่ได้รับจากนักสังคม สงเคราะห์ คือการไม่เคยถูกละเลยจากนักสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 97.4 และความใกล้ชิดคุ้นเคย ระหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับเด็กและเยาวชน จากการขอคำปรึกษาหรือขอรับการสงเคราะห์ จากนักสังคมสงเคราะห์หลายครั้ง ร้อยละ 96.3 ซึ่งแสดงว่าเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ คู่มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์เป็นอย่างดี รวมทั้งเด็กและเยาวชนมีความไว้วางใจใน ตัวนักสังคมสงเคราะห์ เมื่อมีความไว้วางใจให้แกกัน ย่อมทำให้เกิดความคุ้นเคยกันมากขึ้น จึงทำ ให้การแก้ไขปัญหของเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาต่าง ๆ นั้น สามารถแก้ไขได้ง่ายมากขึ้น เนื่องจากการมีความไว้วางใจให้แกกันส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีความกล้าที่เล่าปัญหาของตนเอง

ให้นักสังคมสงเคราะห์ฟังโดยไม่มีการปิดบังข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไข พี่นุญเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ซึ่ง ไพฑูรย์ มีกุล (2547, น. 11) กล่าวว่า บทบาทหมายถึงหน้าที่หรือพฤติกรรมที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตามสถานภาพนั้น ๆ ดังนั้น ผู้ใดมีสถานภาพใดหรือตำแหน่งใดก็ต้องทำหน้าที่ให้เป็นไปตามหน้าที่ที่ทางราชการหรือสังคมกำหนดไว้ บทบาทจึงเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำและสถานภาพเป็นตำแหน่งหรือฐานะที่คนนั้น ๆ เป็นอยู่ สถานภาพและบทบาทจึงเป็นคำที่คนทั่ว ๆ ไปมักพูดควบคู่กันเสมอ บทบาทของบุคคลอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอเมื่อคนคนนั้นมีการเลื่อนตำแหน่งใหม่ หรือเมื่อมีการเปลี่ยนตำแหน่งที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นสถานภาพที่ได้มาด้วยความสามารถ หน้าที่ของบุคคลนั้นย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

โดยบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน บทบาทในการจำแนกประเภทเด็กและเยาวชน (จำแนกซ้ำ) บทบาทในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน บทบาทในการแก้ไข พี่นุญตามประเภทของเด็กและเยาวชน เช่น เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาน้อย ปานกลาง และมาก และตามแผนการบำบัด แก้ไข พี่นุญ เช่น แผนการฝึกอบรมระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว บทบาทในการพัฒนาและป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน บทบาทในการประเมินผลการฝึกอบรม บทบาทในการติดตามประเมินผลการฝึกอบรม การบำบัด แก้ไข พี่นุญและการพัฒนาเด็กและเยาวชน บทบาทในการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน บทบาทในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย บทบาทในการแก้ปัญหา ก่อนปล่อยและหลังปล่อย บทบาทในการติดตามและประเมินผล

3. แนวทางในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

การวิเคราะห์ข้อมูลของเด็กและเยาวชนด้านครอบครัว สังคม สภาพแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การบำบัด พี่นุญเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละคนเพื่อนำไปสู่การใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งการให้ความสำคัญต่อการจัดหาสวัสดิการหรือบริการด้านสังคมสงเคราะห์ให้แก่เด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง เพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขตามความจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นการให้เด็กได้รับการเยี่ยมจากครอบครัวอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เด็กเกิดความผูกพันกับครอบครัวมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการมีกิจกรรมที่มีความเป็นอิสระเสรีทางความคิด ให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมกันอย่างสม่ำเสมอ

รวมทั้งการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรม เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดตลอดจนเด็กและเยาวชนในสังคมควรมีโอกาสของความเสมอภาคโดยเท่าเทียมกันและได้รับการปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม รวมทั้งได้รับการกระจายทรัพยากรในสังคมอย่างเป็นธรรมด้วยการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ จะต้องครอบคลุมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทุกกลุ่ม เด็กและเยาวชนประชาชนโดยทั่วไป และต้องมีการเผยแพร่การพิทักษ์สิทธิออกไปให้กว้างขวาง โดยนักสังคมสงเคราะห์จะต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 4 ประการ กล่าวคือ สิทธิที่จะอยู่รอด (Survival Rights) สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง (to be protection Rights) สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา (Rights development) และสิทธิการมีส่วนร่วม (to participation Rights) รวมทั้งการเรียกร้อง ปกป้องคุ้มครอง ในอันที่จะปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ด้วย (Panitch Arnold , 1961, p. 22)